

ת"פ 32569/05/18 - מדינת ישראל נגד תאיר מסארווה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 32569-05-18 מדינת ישראל נ' מסארווה(עציר)

בפני
כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

תאיר מסארווה (עציר)

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד שירלי לוגסי

ב"כ הנאשם: עו"ד איתי רוזין

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של דרישת נכס באיומים, עבירה לפי סעיף 404 סיפא בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 8.5.18 הגיע הנאשם לתחנת דלק דור אלון בשכונת עקרון ברחובות, כשהוא רעול פנים ומצויד בסכין מטבח גדולה. הנאשם פנה אל המתדלק, אשר ישב אותה שעה עם חברתו מחוץ לחנות הנוחות בתחנת הדלק, אמר "תביא לי סיגריות" ונכנס אל החנות. המתדלק וחברתו התרחקו והזעיקו את המשטרה. בהמשך פנה הנאשם אל המתדלק וביקש שיכנס לחנות כדי לתת לו שירות. המתדלק עשה כן בשל חששו מפני הנאשם. **הנאשם ביקש מהמתדלק לתת לו את כל קופסאות הסיגריות של חברת KENT שבחנות והמתדלק נתן לו 19 קופסאות סיגריות בשווי ₪ 681.** אז שלף הנאשם סכין ממכנסיו ובעודו רעול פנים ונושא סכין אמר למתדלק: **"אני לא רוצה לפגוע בך, אתה אחלה בחור, תביא לי את כל הכסף שיש לך בקופה".** בתגובה לכך מסר המתדלק לנאשם ₪ 1,060. הנאשם נטל שקית והכניס לתוכה את קופסאות הסיגריות ואת הכסף. בשלב מסוים, הבחין הנאשם בכך שהגיעה ניידת משטרה למקום ואיים על המתדלק בכך שאמר לו: **"הזמנת משטרה אני אהרוג אותך".**
3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן. הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש ראוי של 12 חודשי מאסר בכפוף להפקדה של ₪ 1,000 כפיצוי למתלונן וההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

טיעוני הצדדים

4. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד שירלי לוגסי, הערך המוגן אשר נפגע בעבירה הוא ביטחונה האישי של אדם וההגנה על שלמות הגוף. לצד העובדה שהמתלונן וחברתו לא נפגעו בגופם והאלימות היתה מינורית ובעיקרה מילולית, קיימת פגיעה גבוהה בהיבט של הטלת פחד ואימים. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טענה ב"כ המאשימה כי עצם היותו של הנאשם מזויין בסכין ורעול פנים, מלמד על תכנון מוקדם. דרישת הכסף מהמתדלק נעשתה כשהנאשם אוחז בסכין, וניכרת הסלמת האירוע שבסופו איים הנאשם על המתדלק שיהרגו לאחר שהזעיק משטרה. מעשה הנאשם הוא מעשה בריונות, אשר בצע כסף בבסיסו. נוכח נסיבות אלה, עותרת המאשימה למתחם עונש הולם שבין 10 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר. ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 16 הרשעות קודמות בגין ריצה 11 עונשי מאסר בפועל. רוב הרשעותיו הן בגין ביצוע עבירות מתחום הסמים וחלקן מתחום הרכוש. הנאשם הודה ונטל אחריות ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם כבן 62 וברוב חייו הבוגרים מכור לסמים. לאור נסיבות העבירה ונסיבותיו של הנאשם, עותרת המאשימה להשית על הנאשם עונש ראוי של 12 חודשי מאסר בפועל.
5. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד איתי רוזין, כתב האישום תוקן לקולה באופן משמעותי וכך גם סעיף העבירה. מתחם העונש לו עתרה ב"כ המאשימה אינו הולם את סעיף העבירה לאחר התיקון, אלא מתחם המתחיל במספר חודשי עבודות שירות או של"צ. מדובר באירוע שבמהלכו לא נגרם כל נזק. הנכסים לא הוצאו מהתחנה ונותרו על הדלפק. לאורך כל האירוע, הנאשם אמר למתדלק כי אינו מבקש לפגוע בו כדי להראות לו שהאירוע אינו עומד להסלים. ביחס לטענה כי הנאשם היה רעול פנים, בפועל הנאשם לבש קפוצ'ון. לטענת ב"כ הנאשם, המתחם בעבירות שוד, בהתאם לפסיקה, מתחיל ב-6 חודשי מאסר, ובמקרה דנן שבו מדובר בדרישת נכס באיומים יש לקבוע מתחם שבין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם מכור לסמים, לראשונה בחייו ביצע עבירת אלימות, החל בתהליך טיפולי בבית הכלא ומשתדל להתמיד בו. האירוע לא כלל אלימות פיזית, לא נלקח דבר והנאשם עצור מחודש מאי. לאור האמור, עתר ב"כ הנאשם לעונש שיקבע באמצעו של המתחם.
6. הנאשם תאר את הנזק שנגרם במשפחתו, כשהוא חי בתל אביב ויתר בני המשפחה מתגוררים בטייבה. לדבריו, לא שוחרר ממעצרו, כיוון שחש לא בנוח לשהות בתנאים מעצר בית בבית המשפחה בטייבה. בעת העבירה היה תחת השפעת סמים, החל בגמילה בטרם נעצר וכיום ומזה כ-5 חודשים נמצא בפרויקט טר"ם בבית המעצר ניצן. הנאשם מעונין כיום לשנות את דרכיו. עוד טען הנאשם כי בשל מעצרו לא קיבל פיצויים המגיעים לו מעסק שהיה בבעלותו והוסיף כי לאחרונה אחותו נפטרה. מבקש להתחשב בו ולהסתפק בתקופת המעצר.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

7. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
8. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם שלווה חייו, ביטחונו, שלמות גופו וקניינו של אדם, כמו גם שמירה על הסדר הציבורי.
9. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני וזאת נוכח העובדה שהנאשם הגיע למקום בשעת לילה, כאשר הוא רעול פנים ומצויד בסכין. מעשה

העבירה אמנם לא כלל אלימות פיזית כלפי המתלונן, אך כלל איומים תוך שימוש בסכין.

10. על חומרת העבירה של דרישת נכס באיומים, כשהעברין נושא נשק חם או קר, ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי אשר קבע המחוקק לצדה, של 10 שנות מאסר.

11. בית המשפט העליון נתן דעתו לעבירה של דרישת נכס באיומים שהעברין נושא נשק קר וראה בה עבירה קשה, אשר לרוב מכוונת כלפי אנשים תמימים ההולכים ברחובה של עיר או העובדים לפרנסתם, ובאמצעות הטלת אימה ופחד, גוזלים אותם עבריינים נכסים וסכומי כסף מבעליהם, שעמלו קשה להשגתם. לעיתים נבחרים הקורבנות באופן שרירותי ולעיתים במכוון בשל ההנחה שקבוצות אלה קלות יותר לניצול. מדובר במעשה ישי בו כדי להטיל מורא אף אם לא היתה פגיעה פיזית (בעניין זה ראו: ע"פ 1938/13 **גרבאן נ' מדינת ישראל** (27.2.14))

12. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לתכנון שקדם לביצוע העבירה אשר כלל הגעתו למקום בשעת לילה מאוחרת, כשהוא רעול פנים ומצויד בסכין מטבח גדולה. פוטנציאל הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה הוא משמעותי נוכח העובדה שהנאשם ביצע את המעשה כשהוא אחוז בסכין וקשה לצפות כיצד אירוע בנסיבות אלה עלול היה להתפתח, אלמלא המתדלק נענה לדרישותיו של הנאשם והגעת המשטרה במהלך האירוע. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירה, אמנם לא ניטל רכוש וכסף במהלך האירוע עקב הגעת המשטרה למקום וכן לא נגרם למתדלק נזק פיזי. עם זאת מדובר במעשה שיש בו כדי להטיל אימה על המתדלק כשראה מולו אדם רעול פנים וחמוש בסכין מטבח גדולה בשעת לילה מאוחרת. הרכוש בסופו של דבר לא נלקח מהמקום בשל הגעת המשטרה.

13. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 1938/13 **גרבאן נ' מדינת ישראל** (27.2.14), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה של דרישת נכס באיומים (סיפא) והחזקת סכין שלא כדין ונגזרו עליו **36 חודשי מאסר** לצד ענישה נלווית. המערער הגיע לחנות מכולת ודרש מהעובדת במקום כסף תוך איומים בסכין. המערער בעל הרשעות קודמות בגין ריצה עונשי מאסר. בית המשפט העליון קבע כי אמנם תקופת המאסר אינה קצרה, אולם היא תואמת את חומרת המעשה ונסיבות העושה ועל כן דחה את הערעור.

ב. בע"פ 9218/11 **פלואני נ' מדינת ישראל** (5.6.12), הקל בית המשפט העליון בעונשו של נאשם שהורשע בעבירות של דרישת נכס באיומים (סיפא) והחזקת סכין שלא כדין. הנאשם ואדם אחר יצאו לרחוב בשעות לילה מאוחרות, רעולי פנים ובידיהם סכין ומקל. איימו על קטין וניסו לחטוף מידי מוחש נייד. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר. בית המשפט העליון הקל בעונש והעמידו על **9 חודשי מאסר בפועל** וזאת משיקולי שיקום וגילו לצעיר של הנאשם.

ג. בת"פ 5194-08-11 (מח' חיפה) **מדינת ישראל נ' אבוהצירא**, הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של דרישת נכס באיומים (סיפא). הנאשם הגיע רעול פנים ומצויד בסכין לתחנת דלק ודרש מהמתדלק כסף. המתדלק משך את המסכה מפניו של הנאשם וזה ברח מהמקום. הנאשם ללא הרשעות קודמות, נדון ל-**12 חודשי מאסר** בפועל לצד ענישה נלווית.

ד. בת"פ 42172-06-13 (מח' נצרת) **מדינת ישראל נ' היב** (9.10.13), הנאשם הורשע בעבירה של דרישת נכס באיומים וכן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בתיק שצורף). הנאשם תדלק את רכבו בתחנת דלק, מבלי שהתכוון לשלם עבור הדלק. בסיום התדלוק כשניגש המתלונן לנאשם לגבות תשלום עבור התדלוק, שלף הנאשם סכין, אחז בה באופן מאיים ונמלט מהמקום מבלי ששילם. **מתחם העונש שנקבע לעבירת דרישת נכס באיומים היה בטווח שבין 8 חודשי מאסר בפועל ובין 12 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם נדון לעונש של **12 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ה. בת"פ 57103-05-15 (מח' ת"א) **מדינת ישראל נ' סעדי** (30.11.15), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של דרישת נכס באיומים. הנאשם איים באמצעות סכין על מתלונן, עמו נמצא בסכסוך כספי, נטל ממנו את רכושו ודרש ממנו את כספו. **מתחם העונש ההולם שנקבע נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ובין 36 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם נדון ל-**10 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ו. בת"פ 49909-07-14 (מח' ת"א) **מדינת ישראל נ' טוניק** (8.7.15), הנאשם הורשע בעבירות דרישת נכס באיומים וגניבה. הנאשם נכנס יחד עם שני אחרים, לחנות כשהם רעולי פנים ומצוידים במברג. שם איימו על עובד החנות באמצעות המברג, נטלו ממנו כסף מזומן וחפיסות סיגריות. **מתחם העונש הראוי שנקבע עמד על הטווח שבין 3 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בעל רקע של התמכרות לסמים ונסיבות חיים מורכבות, "התנקה" מסמים ועלה חשש כי מאסר של ממש יסיגו לאחור. הנאשם נדון ל-**6 חודשי עבודות שירות**.

14. ב"כ הנאשם הפנה לת"פ 42163-10-16 (מח' מרכז-לוד) **מדינת ישראל נ' אזברגה** (5.2.18) שבו בעבירה של ניסיון שוד לפי סעיף 403 סיפא בחוק העונשין נקבע מתחם שבין 6 ל- 28 חודשי מאסר בפועל, וטען כי הדברים שנקבעו שם במקרה של שוד אשר כלל אלימות פיזית נכונים מקל וחומר למקרה דנן שבו הנאשם הורשע בעבירה של דרישת נכס באיומים בלבד. ברם, סבורני כי נסיבות המקרה דנן אינן קלות יותר מנסיבות התיק האמור לעיל, וזאת לאור העובדה שהעבירה כאן בוצעה תוך שימוש בסכין, על אף שמדובר בעבירה של דרישת נכס באיומים, ולא בשוד.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **באופן עקרוני בנסיבות המקרה יש לקבוע את מתחם העונש ההולם החל מ- 8 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 28 חודשי מאסר בפועל**. עם זאת, מכיוון שב"כ המאשימה עתרה למתחם שהרף העליון שלו הוא של 18 חודשים, הרי שבנסיבות הקונקרטיות של תיק זה, ומטעם זה בלבד, ייחשב הרף העליון כעונש של 18 חודשי מאסר בפועל.

16. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם יליד 1956, מוכר מזה שנים רבות כמכור לסמים, בעל עבר פלילי מכביד הכולל 16 הרשעות קודמות החל משנת 1980 בגין ריצה עונשי מאסר לתקופות ממושכות, האחרון שבהם נדון בשנת 2014 לעונש מאסר בן 48 חודשים. אם כי אין לחובת הנאשם עבירות קודמות בעבירות אלימות ומרבית עברו הפלילי

הוא בעבירות סמים. הנאשם הודה ונטל אחריות ולדבריו אף השתלב בפרויקט טיפולי בבית המעצר.

18. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בחלקו האמצעי של המתחם וכן פיצוי כספי למתלונן. בהקשר זה נתתי דעתי אף להסדר הטיעון ולרף העליון שבו הגבילה עצמה המאשימה בעתירתה לעונש ראוי של 12 חודשים.

סוף דבר

19. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **12 חודשי מאסר בפועל ויום אחד**, אשר מנינם מיום מעצרו 8.5.18.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו, כל עבירת אלימות מסוג פשע או עבירות רכוש מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו, כל עבירת אלימות מסוג עוון או עבירות רכוש מסוג עוון.
- ד. פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלונן. הפיצוי הופקד ויועבר למתלונן לפי הפרטים שתמסור המאשימה.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג טבת תשע"ט, 31 דצמבר 2018, הנוכחות הצדדים.